

κεφάρω

κεφάρω, ρ. [<κέφι + κατάλ. -άρω]. **1.** (στη νεοαργκό) νιώθω μεγάλο ενθουσιασμό για κάποιον ή για κάτι: «πολύ κεφάρω το φίλο σου, γιατί είναι ξηγημένο παλικάρι || πολύ το κεφάρω αυτό το τραγούδι!». **2.** μου αρέσει κάποιος ή κάτι πάρα πολύ και ποθώ έντονα να τον αποκτήσω: «πολύ την κεφάρω αυτή τη γκόμενα || πολύ κεφάρω αυτό τ' αυτοκίνητο». **3.** κάνω κέφι, ευχαριστιέμαι: «πολύ κεφάρω να γλεντώ στα μπουζούκια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας